

Dag Daniš: Trumpovi treba držať palce. Ide o veľa

- CZ24 News | 12. července 2021

USA: Bývalý americký prezident organizuje hromadné žaloby proti manipulátorom z Googlu, Facebooku a Twitteru.

Trump a jeho ľudia tvrdia, že sú obeťami cenzúry v réžii sociálnych sietí s dominantným postavením na trhu. A majú pravdu.

Google, Twitter a Facebook Trumpa a ďalších republikánov natvrdo zablokovali po tom, čo dav 6. januára obsadil budovu Kapitolu. Vysvetlili to ako bezpečnostné opatrenia.

Viac ako cenzúra. Vyhnanstvo

Ak by išlo o bežnú formu cenzúry (kontroly obsahu), dalo by sa to pochopiť. Verejné výzvy na vzburu a prekračovanie zákona sú protiprávne a mali by byť blokované. Toto však nebol Trumpov prípad.

Trumpove správy na sociálnych sieťach neboli kontrolované a následne vyhodnocované, či je alebo nie je ich obsah legálny. Trumpa jednoducho vyplli – na všetkých platformách, ktoré majú širší verejný dosah. Bol umlčaný. Stalo sa to v čase, keď sa proti nemu chystala žaloba. Trump sa nemohol verejne brániť. Ani jediným slovom. Skončil v digitálnom vyhnanstve.

Dokonca to zašlo tak ďaleko, že nepriatelia Trumpa sa postarali aj o umlčanie menšej konzervatívnej sociálnej siete Parler. Aj tú vyplli.

Toto už nebol prejav cenzúry, teda kontroly obsahu. Bolo to odstránenie Trumpa a mnohých ďalších z verejného života. Stratili možnosť verejne sa obhajovať. A prehovoriť. Čím sa podkopával princíp slobody a slobodného prejavu. V záujme národnej bezpečnosti.

Bezpečnostnú politiku namierenú proti exprezidentovi a miliónom ľudí, ktorí ho podporujú, nerobili regulačné úrady ani súdy. Rozhodnutia urobili šéfovia súkromných korporácií.

O čistote ich úmyslov pritom môžeme mať veľmi vážne pochybnosti. Jeden z manažérov Facebooku, ktorý sa stará o čistotu obsahu, v minulosti pracoval pre demokratov. Navyše, sociálne siete počas roka 2020 intenzívne podporovali radikálne a mimoriadne agresívne hnutie Black Lives Matter. Podporovali ho aj v čase, keď sa protesty BLM zvrhli na rabovanie, násilnosti, strelbu s obeťami a spoločenský rozvrat. Demonstranti BLM vyhlásili v Seattli „autonómnu zónu“, kde neuznávali políciu, súdy či iné úradné autority.

V móde boli radikálne výzvy na zrušenie polície.

Kde boli strážcovia poriadku z Googlu, Twitteru a Facebooku vtedy, keď dav raboval obchody a podpaľoval autá? Čo robili? Odpoveď: pokľakli. Rozvrat verejného poriadku, poháňaný médiami a progresívnymi lídrami, im vyhovoval. Lebo oslaboval prezidenta Trumpa a znižoval šance na jeho volebný úspech.

Slovom, korporácie ako Google, Twitter a Facebook vstúpili do protirepublikánskej kampane. Najskôr blokovali správy o politickej korupcii Bidenovcov. Tvrdili, že sú to konšpirácie (hoci po voľbách sa presne tie isté správy potvrdili ako relevantné).

A neskôr zablokovali rovno Trumpa a jeho tím.

Facebook istý čas kládol odpor a pokúšal sa udržať aspoň zdanie politickej neutrality. Dlho však nevydržal. Inzerenti ako Starbucks, Pepsi, Dove, Unilever stiahli reklamu, kým Facebook nezačne kontrolovať obsah – a hlavne Trumpa. Tlak na Facebook vrcholil krátko pred voľbami.

V tomto spore pritom vôbec nejde len o Trumpa. Ide o oveľa viac – o udržanie slobodnej a otvorenej spoločnosti, kde má každý garantované právo prehovoriť a verejne presadzovať svoje záujmy.

Ak toto právo padne, lebo zopár šéfov dominantných korporácií rozhodne, že ste „nehodní“, potom sa éra slobody skončí. A nastúpi éra kontroly, vynucovania „správneho“ názoru (myslenia). A „správneho“ konania.

Zmena paradigmy

Problém je v tom, že za posledných desať rokov sa trh zásadne zmenil. Pre koniec 20. storočia bola príznačná bohatá pluralita – názorov, ideológií, politických postojov, korporácií...

V priebehu niekoľkých rokov však došlo k bezprecedentnej deformácii trhu a koncentrácii vplyvu do rúk veľmi úzkej a mimoriadne silnej skupiny. Môžeme ju pokojne nazvať ako globálna oligarchia. Sú to vlastníci IT spoločností, sociálnych sietí, digitálnych platforiem, operačných systémov, online sietí. V skratke: vlastníci dát.

Ich vplyv tak narástol, že je od nich závislá každá firma, každá vláda, každá domácnosť, každý jednotlivec, ktorý potrebuje byť online.

Bolo vlastne len otázkou času, kedy táto oligarchia začne robiť nielen biznis, ale aj politiku. Princíp neutrality v obchodnom sektore padol. Dnes je korporátne oligarchia taká silná a zabetónovaná na najvyšších pozíciách, že môže pokojne robiť kampane, ktoré odporujú väčšinovému vkusu: dúhové, BLM, politické...

Blokovanie používateľov a odstraňovanie obsahu sa už netýka len príliš konzervatívnych republikánov a populistov. Narážajú aj vedci, ktorí majú výhrady k očkovaniu detí. Narážajú pedagógovia, ktorí tvrdia, že pohlavie je biologická danosť, nie voliteľná možnosť. Narážať môže ktokoľvek, kto vybočí z „pokrokovej línie“.

Žijeme v ére kampaní (jednostranných kampaní), kde majú hlavné slovo vlastníci dát. Tí rozhodujú, kto ostane súčasťou hry. A kto skončí vo vyhnanstve. Bez súdu. Bez možnosti obhájiť sa.

Z rozhodnutia súkromnej firmy s monopolným postavením.

Ak sa tieto trendy nezastavia, budeme celkom nutne smerovať ku korporátnej diktatúre.

Oproti minulosti sa totiž zásadne zmenila ďalšia vec: zásadný vplyv na naše životy už nemajú štáty a verejná politika. Oveľa viac a úspešnejšie nás kontrolujú, ovplyvňujú a manipulujú vlastníci dát. Sledujú naše správy, naše myslenie, kontrolujú obsah, o ktorý sa zaujímame, podsúvajú nám ten „vhodný“. Modelujú naše rozhodnutia.

Začalo sa to bežným obchodom a marketingom (cielenou reklamou). A končí sa to blokovaním politikov, vedcov s iným ako kampaňovým názorom, blokovaním údajne „toxických médií“.

Prevýchova spoločnosti

Už dnes v mnohých prípadoch platí, že sociálne siete, médiá a marketing korporácií majú väčší vplyv na výchovu detí ako rodičia. Alebo školy.

Nerobme si ilúzie, že o dospelých platí opak. Áno, vlastníci dát majú ambície vychovávať aj spoločnosť. Na svoj obraz a podľa svojich potrieb. Cení sa poslušnosť a konformné postoje. K politike hlavného prúdu, k progresívnej agende, k programu pravidelného očkovania – a závislosti používateľov od správcov systému; v tomto prípade imunitného, ktorý má byť každoročne aktualizovaný génovým mixom alebo mRNA „programovaním“ (Pfizer už oznámil, že bude žiadať pre tento rok tretiu dávku).

Naša závislosť od korporácií už časom nebude len virtuálna, resp. digitálna, ale existenčná. Biologická.

Trump bol jedným z tých, ktorí nezapadali do systému. A do jeho akože pokrovového modelovania.

Štyri roky s ním bojovali. Nakoniec ho natvrdo vypli. Twitter doživotne.

Áno, aj toto – rozhodnutia o doživotnom treste – je dnes v právomoci súkromných spoločností a správcov verejného priestoru.

Zástancovia týchto trendov tvrdia, že súkromné firmy si predsa môžu určovať vlastné pravidlá. Veď je to ich majetok.

Je to hrubý omyl.

Ktokoľvek, kto poskytuje služby verejnosti – hoci aj majiteľ malej večierky –, musí rešpektovať spoločenské pravidlá a verejný záujem. Nemôže niekoho vysotiť z obchodu len preto, že je čierny, biely, liberálny, konzervatívny či zelený.

Pri vlastníkoch dát a sietí, od ktorých sme závislí, to musí platiť stonásobne.

O reguláciu, pravidlá a normy sa majú starať zástupcovia verejnosti. Nie zástupcovia akcionára a súkromného kapitálu.

Aj o tom je zrážka Trumpa s vlastníkmi sietí.

O tom, či existujú hranice svojvôle súkromných spoločností, ktoré tu udeľujú nepriateľom doživotné tresty. V duchu hesla „získaj dáta a môžeš všetko“.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: postoj